MEHMET ÖZÇELİK

-Risale-i Nur Batının kavgalı olan madde-fizik-akıl ve felsefesiyle,Doğunun mana, metafizik-kalb ve hikmetini yine hikmet potasında yoğurarak mezcedip barıştırmıştır.

****Kendinizi tanıtır mısınız?***

1960 yılında Adıyaman'da doğdum.

Bir yaşlarında iken babamın işinden dolayı İstanbul'a gittik.İlk okulu orada bitirip,10 yıllık bir süreden sonra memleketimiz Adıyaman-a döndük.

Ortaokul ve İmam-Hatip lisesini bitirip,iki yıllık İmam'lıktan sonra Erciyes Üniversitesi İlâhiyat Fakültesine kaydoldum.

24-Ocak-1986'da Din Kültür ve Ahlak Bilgisi Öğretmeni olarak göreve başladım,halen devam etmekteyim.

****Risale-i Nuru nasıl,nerede ve kimin vesilesiyle tanıdınız?***

1970 yılında İstanbul-dan memlekete gelince,bir yaz günü Musalla camiinde verilen yaz Kur'an kursuna katıldım.Hocamız Ali Güven'in bizi dershaneye yönlendirmesiyle ilk olarak Risale-i Nurlarla tanıştım.

"Bir saray, yüzer kapalı kapıları var. Bir tek kapı açılmasıyla o saraya girilebilir, öteki kapılar da açılır. Eğer bütün kapılar açık olsa, bir iki tanesi kapansa, o saraya girilemeyeceği söylenemez.

İşte, hakaik-i imaniye o saraydır. Her bir delil, bir anahtardır; ispat ediyor, kapıyı açıyor. Bir tek kapının kapalı kalmasıyla o hakaik-i imaniyeden vazgeçilmez ve inkâr edilemez. Şeytan ise, bazı esbaba binaen, ya gaflet veya cehalet vasıtasıyla kapalı kalmış olan bir kapıyı gösterir; ispat edici bütün delilleri nazardan iskat ediyor. "İşte bu saraya girilmez. Belki saray değildir, içinde bir şey yoktur" der, kandırır. " [1]

Risale-i Nur her kapıyı açan bir anahtara sahib olduğu gibi,benim dünyamı da açıp,kendisine bağladı.

-Risale-i Nur talebelerinin her zaman olduğu gibi 1970-lerde de kavgadan uzak bir hayat yaşamaları ve müsbet bir hareket tavsiye edilmesi,fikri mücadeleyle kendilerini savunmaları benim için seviyeli bir tavır olduğundan beni kendisine celb etti.

"Bizim vazifemiz müsbet hareket etmektir. menfi hareket değildir. rıza-yı ilahiye göre ... vazife-i ilahiyeye karışmamaktır. bizler asayişi muhafazayı netice veren müsbet iman hizmeti içinde herbir sıkıntıya karşı sabırla, şükürle ... tahakkümlere boyun eğmediğimi gösteriyor." [2]

Risale-i Nur size ne kazandırdı?Hayatınızda ne gibi değişiklik oldu?

Risale-i Nur bana evvela kendimi tanımayı,hayatın ve yaratılışın mana ve ehemmiyetini, insanın nereden gelip nereye gideceğini ve bu dünyadaki vazifesinin ne olduğunu öğretmiş oldu.

-En önemlisi hayatıma istikamet verdi.

-İmanımın inkişafına vesile olup,ibadete devamı sağladı.

-Risale-i Nurla tanıştıktan sonra yaptığım en önemli hareket,dershane ile olan irtibatımı asla kesmeyişim,sürekli gece gündüz meşguliyetimi devam ettirmemdir.

O imkânsızlıklar döneminde gece geç saatlere kadar dershanede kalır,karanlık ve anarşik bir ortamda çekinmeden evlerimize giderdik.Bu durumlar da hiçbir zaman için bizlerin dershaneye gitmemize bir engel ve korku teşkil etmedi.

-Risale-i Nur bana sebatı öğretti.

Onun sayesinde sele kapılan bir yaprak gibi hayata kendimi bırakmadım,hayatı elime aldım.

-Bediüzzaman cennetin en büyük zevklerini sıralarken,bunlar içinde ilmi de sayar.

Risale-i Nur bana ilme olan hayranlığımı ve ilgimi arttırdı.O zamandan beri her konuda notlar tutmaya başladım.

Bir hedefim oldu..hayatı ve çalışmayı kendime ideal edindim.Kazandığım hakikatları her vesile ile başkalarına da aktarmayı kendime bir görev addettim.

-Risale-i Nur maddi ve manevi hastalıklarıma bir deva oldu.O dönemde kominizm tehlikesine karşı en mukni esasları bu eserlerde buldum.

-Namaza olan devam ve hassasiyetim arttı.Sabah namazlarına kalkmada herkes gibi bende zorlanırdım..uyanamazdım.Bundan dolayı zaten namaza kalkan anneme hatırlatır,beni de kaldırmasını söylerdim.Ancak yine de çoğu zaman kaldırmak istemezdi.Sebebini sorduğumda da,geç yattığımı,uykumu almam gerektiğini, kalktığımda kazasını kılmamı söylerdi.Bu tavrı tamamen şefkatinden kaynaklanır ancak o bilmeyerek şefkati su-i istimal ederdi.

Bu sefer babama dönerek beni sabah namazına kaldırmasını söylerdim.O da olur der ancak ertesi günü o da kaldırmamış olduğundan kılamazdım.

Babama da neden kaldırmadığını sorduğumda,kendisi çok erkenden sabah namazına camiye gittiğinden kaldırmasını annem engeller,daha çok erken ve de ben sonra kaldırırım,diyerek kendisi de kaldırmazdı.

Ve anneme bunu öğrencilerime ibret olsun diye anlatacağımı söyledim ve o da anlat derdi.

“O şefkatli valide, çocuğunun hayat-ı dünyeviyede tehlikeye girmemesi, istifade ve fayda görmesi için her fedakârlığı nazara alır, onu öyle terbiye eder. "Oğlum paşa olsun" diye bütün malını verir, hafız mektebinden alır, Avrupa'ya gönderir. Fakat o çocuğun hayat-ı ebediyesi tehlikeye girdiğini düşünmüyor. Ve dünya hapsinden kurtarmaya çalışıyor; Cehennem hapsine düşmemesini nazara almıyor. Fıtrî şefkatin tam zıddı olarak, o mâsum çocuğunu, âhirette şefaatçi olmak lâzım gelirken dâvâcı ediyor. O çocuk, "Niçin benim imanımı takviye etmeden bu helâketime sebebiyet verdin?" diye şekvâ edecek. Dünyada da, terbiye-i İslâmiyeyi tam almadığı için, validesinin harika şefkatinin hakkına karşı lâyıkıyla mukabele edemez, belki de çok kusur eder. “ [3]

-1970-lerin Türkiye-sinde Risale-i Nurlar benim için bir Nuh’un gemisi mesabesine geçti, kendimi içine attım..Buna inandım..Bu günde bu inancım artarak devam etmektedir.

Çünkü Bediüzzaman M.Akif-in de dediği gibi;

Doğrudan doğruya Kur'an-dan alıp ilhamı

Asrın idrâkine söyletmeliyiz İslâmı…

Gerçeğini bizlere ideal haline getirdi.

Her asra hitab eden Kur'an-ı Kerim-in bu asırdaki insanlara bir hitabı olan Risale-i Nurlara kendimi muhatab edinmeye çalıştım.

İstikamet ve sebat çerçevesinde araştırdığım tüm meseleleri Risale-i Nur penceresi ve şablonu içinde ele aldım.

-Risale-i Nur mensublarını İslâm sarayının içerisine alıp,imanın odalarını teker teker gezdiriyor.Kâinattan Halıkını soran bir seyyahın müşahedatı-olan Âyetül Kübra bunun en bariz örneğini oluşturuyordu.

-Bediüzzaman asırları asrımızda özetleyen asırlık bir çınardır.

Risale-i Nur eskiden tarikat yoluyla seyri süluk tarzında 40 yılda kazanılan meseleleri şimdi Risale-i Nur yoluyla 40 günde ve bazılara 40 dakikada kazandırmaktadır.

-Farzı muhal olarak;eğer bana şöyle bir tercihte bulunulsaydı;-Hz.Âdem'den kıyamete, Asrı saadetten zamanımıza kadar hangi asırda gelmek istersin veya isterdin-denilseydi;

-Tereddütsüz sadece ve sadece şu iki tercihte bulunurdum:

Biri,Asrı saadette,Rasulullah Efendimizin yanında bir nefer gibi bulunmayı isterdim.

İki;Böyle bir tercih imkânı olmadığı durumda ise,bulunduğum şu asırda Bediüzzaman Hazretlerinin bir talebesi olarak kalmayı ve devam ettirmeyi temenni ederdim.

Risale-i Nurla alakalı unutamadığınız bir hadiseyi anlatır mısınız?

1970-in başından beri hep içinde olmaya çalıştığım bu hizmetin elbette bir çok cihetlerine şahit oldum.

1975 yılında Van mevlidine gittiğimde karşılaştığım durum unutulmaz manzaralardı.

Mevlana'nın;Hamdım-Piştim-Yandım- sözünde anlattığı üzere;eğer tabir caizse Adıyaman-daki durumum hamlık dönemi,1980'de Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsüne gidip oradaki hizmeti görüp ve de hizmetin içinde olma dönemi Pişme dönemi,1986 yılından itibaren Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmenliğine başlayışımdan bugüne süregelen dönemi ise Yanma içerisine girme dönemi olarak ifade edebilirim.

-Bir hatıra olarak aktarayım;1984 yılında okulu bitirmiş,ilk olarak yaptığımız anlaşma gereği, okulu bitiren herkesin bir yıl dershanede kalması kararını almıştık.

-Öğrencilerin başında olduğum 1985 yılında dört öğrenciyi yanıma alarak Sivas dershanesine gitmek için yola çıktık.Dershanenin adresi ise sadece İmam-Hatibin karşısında radyocu olan Selahattin abi idi..o kadar.

Arabaya ikişer ikişer binilmiş,ben ise tek kalmıştım.Kendi kendime;Ya Rabbi benim suçum nedir ki,ben yalnız olarak kaldım.

Kalkıştan yarım saat sonra otobüs bir yerde durup yolcu aldı,o geldi yanıma oturdu..rahatlamıştım.

O kişiyle sohbete daldık..yalnız biraz yapım gereği sesli konuştuğumdan ön sıralardan birisi sürekli arkaya dönüp bize bakıyordu.Bir saat kadar bu yolculuk böyle geçti.

Mola verdiği yerde yanımdaki inmişti,bindiğimde ön sıradaki yanıma gelmişti.

Bu sefer o kişiyle yaptığımız muhabbette içini dökerek,hayatının en zevkli günlerinin Nur talebeleri içinde geçtiği ve onlarla beraber köylere kadar gittiği günler olarak ifade etmiş ancak şahsi bir meseleden dolayı ara vermişti.Bir kaç sene içinde emekli olup İstanbula yerleşeceğini ve orada hizmetlere devam edeceğini,bir elektrikçi dükkanı açacağını söyleyince ben de;'Bari Nur elektrik olsun'dediğimde,aynen öyle düşündüğünü söyledi.

Sivas'a indiğimizde öğle saati olduğundan zorla bizi bırakmayıp yemek yedirdi ve aradığımız dershaneye kolayca bizi ulaştırdı.Dershanedekiler bu kişiyi gördüklerinde biraz hayret ve sevinçle şaşırmışlar ve içeriye davet etmişlerdi ancak kırgınlık belliki hala devam ediyordu..içeriye girmeyip ayrıldı.

-Kayseri'de Albay Galib Bulut abimizle geceleri varoşlardaki evlere gider,tanımadığımız bu kimselerle saatlerce sohbet ederek,onlara hakikatları anlatmaya çalışırdık.

-Ülkerci Ali abimizle ilçelere beraber gider,o mal dağıtırken bizde âhiret pazarlamasını yapardık.

-Kayseriyi anlatıp da Merhum Ali Mutlu Abimizi anlatmamak vefasızlık olur.Kendisi bizim adeta maddi-manevi babamızdı.Tam bir sahabetlik ederdi.

Bir gün kendisiyle dershanenin üzerindeki bir dairede annesi ölmüş TRT'de çalışan birinin evine taziyeye gitmiştik.Ali Mutlu abi konuşmaya başlayınca ev sahibi kendisine;

-"Acaba hangi üniversitede bulunmaktasınız?"deyince,bizler tebessüm etmeye başladık. Ali abi açıklamasıyla adamın şaşkınlığını giderdi ancak daha büyük bir şaşkınlığa yol açtı.

'İlk okul mezunuyum,dedi.

-İki kimsenin hatıralarının kayıt altına alınmamasına çok üzülür ve bunu büyük bir eksiklik addederim;

Birisi ve her türlü konuya uygun fıkrayı konduran,şap diye yerli yerine oturtan ehliyetli kişi Kayseri'den Ali Mutlu abi,

Diğeri ise,Kırşehir'den Emekli İmam İhsan Barutçu hocamız.

Asrımızın iki Nasreddin hocası..fazlalıkları var eksiklikleri yok.Bu şahıslar Risale-i Nuru tanımış ve hizmet etmiş kimselerdir.

-Beni en sevindiren bir husus 1990'lı yıllarda Malatya'da Moral Fm radyosunun mahalli şubesinde tüm külliyatı okumuş olmamdır.

-Diğer bir husus benden sonrakilere inşallah devamlı dinleyebilecekleri bir şekilde, Risale-i Nurları sesli olarak kaydetmiş olmamdır.

-Ayrıca tüm Külliyatı adeta eleyerek,'Konularına Göre Veciz Sözler'adlı 424 sayfalık bir eseri 1997 yılında Malatya'da bastırmış olmamdır.Ki daha sonra bunu daha da genişletmiş olarak hem Arapça,osmanlıcalarından da yararlanarak muhtevasını

genişletmiş olmamdır.

-Risale-i Nurda ve üstadımızda keramet ön plana çıkmaz ancak gerek üstadın gerekse de talebelerin ve de hizmetin içerisinde keramet ve ikrama çokça rastlanır.Bir tahdis-i nimet olarak söyleyebilirim ki;

1993 yılında 33 yaşıma kadar askerliğe gitmemiş,tecil etmiştim.Öğretmenlik mesleğini yürütürken birden bana askerlik şubesinden bir celb geldi. Yazıda bekaya kaldığım yazıyordu.

Resmi prosedürü bilmediğimden,apar topar alınıp götürüleceğimi ve çocukları nereye bırakacağımı düşünmeye başladım.

Ne yapabileceğimi şubeme sorduğumda bir ay öncesine aid bir rapor almam gerektiğini, bunu da özele giderek yapabileceğim söylendi.

Öğlen vakti doktorun muayenehanesine gittim,öğleden sonra geleceği söylendi.Bende telaş had safhada idi.

O boşluktan istifade ile dershaneye gidip namazımı kılarak vaktin geçmesini bekledim.Dershaneye vardığımda sehpanın üzerinde Tarihçe-i Hayat kitabı duruyordu.

Acaba dedim Üstad bu konuda ne diyecek,mülahazasıyla kitabı alıp tefe'ül ettim.Aşağıdaki yer çıktı.

"Bırak bîçare feryadı, beladan kıl tevekkül. Zîra feryad, bela ender, hata ender beladır bil!

Bela vereni buldunsa eğer, safa ender, vefa ender, ata ender beladır bil!

Madem öyle, bırak şekvayı, şükret; çün belabîl, dema keyfinden güler hep gül mül.

Ger bulmazsan, bütün dünya cefa ender, fena ender, heba ender beladır bil.

Cihan dolu bela başında varken, ne bağırırsın küçücük bir beladan, gel tevekkül kıl.

Tevekkül ile bela yüzünde gül; ta o da gülsün. O güldükçe küçülür, eder tebeddül.” [4]

Birden gayet rahatlamış,gereksiz yere telaşa kapıldığımı anlayarak tevekkül etmeye başladım.Acele etmeden rahatça namazımı kılıp,doktorun muayenehanesine vardım.

Durumumu doktora anlattıktan sonra doktor ne kadar istediğimi sorduğunda bir ay öncesi için dediğimde doktor,ne kadar istersen vereyim,dedi.

Şaşırmıştım.Raporu aldım,parasının ne kadar olduğunu sorduğumda doktor;

-İstemez,dedi.

Ne kadar ısrar ettimse para almadı.

İş bununla da kalmadı,paralı askerlik çıktı iki ay olarak yaptım ve de askerlik tarihinde görülmemiş bir olay olarak bayrama denk geldiği için on beş gün öncesinde de terhis olduk adeta bir tatile gitmiş gibi rahatlığını yaşadık.

Sizin nazarınızda Adıyamanda , Türkiye ve Dünyada Risale-i Nur hareketi Başlangıcından günümüze- nasıl görülüyor?

Üstad talebelerine sürekli olarak;-“ 'Kardeşim,siz hizmeti düşünmeyin;Cenab-ı Hak en muhalife dahi hizmeti yaptırır.Sizin düşüneceğiniz, uhuvvet, muhabbet, ittihat ve tesanüttür." buyurur.

Hizmet kendi kendine genişlemektedir.

Gerçekten Risale-i Nur hizmetleri tüm dünyada,bir çok dillere çevrilerek hızla genişlemektedir.

-İstanbulda Risale-i Nur sempozyumuna giden dinleyicilerden birisinden,Hindistanlı bir hadis aliminin naklettiği şu hadisi dinlemiştim:

-Her yüz senede bir müceddid gelecektir.Âhirzamanda gelecek olan hem kendi asrına hem de kendisinden sonraki asra hitab edecektir.”

Bu da göstermektedir ki,Üstadın da söylediği gibi:” Bu zamanda öyle fevkalade hâkim cereyanlar var ki, herşeyi kendi hesabına aldığı için, faraza hakikî beklenilen ve bir asır sonra gelecek o zat dahi bu zamanda gelse, harekâtını o cereyanlara kaptırmamak için siyaset âlemindeki vaziyetten feragat edecek ve hedefini değiştirecek diye tahmin ediyorum.
Hem üç mesele var: biri hayat, biri şeriat, biri imandır. Hakikat noktasında en mühimmi ve en âzamı, İmân meselesidir.
Fakat, şimdiki umumun nazarında ve hal-i âlem ilcaatında en mühim mesele hayat ve şeriat göründüğünden, o zat şimdi olsa da, üç meseleyi birden umum rû-yi zeminde vaziyetlerini değiştirmek, nev-i beşerdeki câri olan âdetullaha muvafık gelmediğinden, herhalde en âzam meseleyi esas yapıp, öteki meseleleri esas yapmayacak; ta ki İmân hizmeti safvetini umumun nazarında bozmasın ve avamın çabuk iğfal olunabilen akıllarında, o hizmet başka maksatlara âlet olmadığı tahakkuk etsin. “ [5]

***Risale-i Nurdan en çok okuyup istifade ettiğiniz yerler ve cümleler nedir?**

Geçmiş asırlarda bir çok İslâm üleması İslâmiyeti anlatmak ve Kur'an-ı Kerim-i tefsir etmek için otuz cilt ve onlarca cilt eserler yazmışlardır.

Bediüzzaman ise,asrın sürat asrı olmasından,maddi ilerleme gibi manevi ilerlemeyi de hızlandırmış,ciltleri cümlelere hatta ve hatta kelimelere indirmiştir.Şöyle ki:

"Birinci Sualiniz: Hazret-i Âdem'in (a.s.) Cennetten ihracı ve bir kısım benîâdem'in Cehenneme ithali ne hikmete mebnidir?

Elcevap: Hikmeti, tavziftir. Öyle bir vazife ile memur edilerek gönderilmiştir ki, bütün terakkiyât-ı mâneviye-i beşeriyenin ve bütün istidâdât-ı beşeriyenin inkişaf ve inbisatları ve mahiyet-i insaniyenin bütün esmâ-i İlâhiyeye bir âyine-i câmia olması, o vazifenin netâicindendir. Eğer Hazret-i Âdem Cennette kalsaydı, melek gibi makamı sabit kalırdı; istidâdât-ı beşeriye inkişaf etmezdi. " [6]

Buradaki Tavzif kelimesi üzerince istenildiği kadar konuşulabilir.

Veya:" İKİNCİ SUÂLE CEVAP: Eğer desen: "Şimdi şu tahkikattan sonra şüphem kalmadı ve tasdik ettim ki, Kur'ân'da sâir hakâikle beraber, medeniyet-i hâzıranın hârikalarına ve belki daha ilerisine işaret ve remz vardır; dünyevî ve uhrevî saadet-i beşere lâzım olan herşey, değeri nisbetinde içinde bulunur. Fakat niçin, Kur'ân, onları sarâhatle zikretmiyor? Tâ muannid kâfirler dahi tasdike mecbur olsunlar; kalbimiz de rahat olsun?"

Elcevap: Din bir imtihandır. Teklif-i İlâhî bir tecrübedir. Tâ ervâh-ı âliye ile ervâh-ı sâfile müsâbaka meydanında birbirinden ayrılsın. " [7]

Buradaki İmtihan üzerinde de istenildiği kadar konuşulabilir.

Beni Risale-i Nurda bu manada en meftun eden cümle şudur:

"Âhirette seni kurtaracak bir eserin olmadığı takdirde, fâni dünyada bıraktığın eserlere de kıymet verme."

Risale-i Nurun Türkçesi-Arapçası-ve Osmanlıcasından hepsinden de istifade edip okudum.

Ancak Mesnevi-i Nuriye Arapçası ve Türkçesiyle gerçekten Üstadın dediği gibi,Risale-i Nurun bir fidanlığıdır.Beş yüz kerede okunsa bir usanç vermez,bir zevk verir,her okumada ayrı manalara pencereler açar.

-Risale-i Nur Batının kavgalı olan madde-fizik-akıl ve felsefesiyle,Doğunun mana, metafizik-kalb ve hikmetini yine hikmet potasında yoğurarak mezcedip barıştırmıştır.

-Risale-i Nur medresenin ilmiyle,tekke ve zaviyelerin tasavvufunu telfik edip bir araya getirerek ikmal etmiştir.

Ayrı ayrı götürülen akılla kalbi barıştırmış,aynı kulvarda koşturarak yarıştırmıştır.

****Üstadın 28 sene hapis yatması,19 defa zehirlenişi vs çileli hayatının sizde uyandırdığı duygular nelerdir?***

Gayesi olan insanların karşısında gayesiz olanlar duramazlar.Gayesi uğruna,değil dünyasını âhiretini dahi fedaya hazır olan bir insanın karşısına elinde sadece dünya ve dünyalığı olan bir insan ne kadar durabilir ve dayanabilir?

“Birtek gayem vardır:
O da, mezara yaklaştığım bu zamanda, İslâm memleketi olan bu vatanda bolşevik baykuşlarının seslerini işitiyoruz. Bu ses, âlem-i İslâmın İmân esaslarını zedeliyor. Halkı, bilhassa gençleri imansız yaparak kendisine bağlıyor. Ben bütün mevcudiyetimle bunlarla mücâdele ederek gençleri ve Müslümanları imana dâvet ediyorum. Bu imansız kitleye karşı mücadele ediyorum. Bu mücahedemle inşaallah Allah huzuruna girmek istiyorum. Bütün faaliyetim budur. Beni bu gayemden alıkoyanlar da, korkarım ki bolşevik ler olsun. Bu İmân düşmanlarına karşı mücahede açan dindar kuvvetlerle el ele vermek, benim için mukaddes bir gayedir. Beni serbest bırakınız, el birliğiyle, komünistlikle zehirlenen gençlerin ıslahına ve memleketin imanına, Allah'ın birliğine hizmet edeyim.” [8]

-Üstad vazifeli bir kişi olduğunun şuurundadır.Tam bir inayet altındadır.Bir nebzesi dahi insanı öldürecek güçte olan zehirlerin hiç biri ona hizmetinde engel olamamıştır.

-Başkaları için hapishane olan yeri Üstad Yusuf peygamberin bir medresesi haline getirmiş,hizmetini oradan yürütmüştür..Hikmeti ilâhiye işte dışarıdan daha güvenli bir ortam.

-Bediüzzaman bu asrın adamıdır..asrın Vekili..asrın hem müceddidi..hem müçtehidi..asırları özetleyen velayet zincirinin son halkası.

-Belaların en şiddetlisi başta enbiyalara,sonra evliyalara,sonra durumuna göre diğer insanların üzerine gelir.

Onların imtihanı şiddetlidir.Yüksek dağların başlarında kar,fırtına,duman hiçbir zaman eksik olmaz.

Bu zamanın dehşeti Bediüzzaman gibi dehşetli şahsı ortaya çıkartmıştır.

-Üstad Hazretleri bunu geniş perspektiften bakarak,beşer zulmetse de kaderin adil

nazarıyla şöyle değerlendirmektedir:

“Yirmi sekiz sene çektiğim ezâ ve cefalar ve mâruz kaldığım işkenceler ve katlandığım musibetler hep helâl olsun. Bana zulmedenlere, beni kasaba kasaba dolaştıranlara, hakaret edenlere, türlü türlü ithamlarla mahkûm etmek isteyenlere, zindanlarda bana yer hazırlayanlara, hepsine hakkımı helâl ettim.
Âdil kadere de derim ki:
Ben senin bu şefkatli tokatlarına müstahak idim. Yoksa herkes gibi gayet meşru ve zararsız olan bir yol tutarak şahsımı düşünseydim, maddî-mânevî füyûzât hislerimi feda etmeseydim, İmân hizmetinde bu büyük mânevî kuvveti kaybedecektim. Ben maddî ve mânevî herşeyimi feda ettim, her musibete katlandım, her işkenceye sabrettim. Bu sayede hakikat-i imaniye her tarafa yayıldı. Bu sayede Nur mekteb-i irfanının yüz binlerce, belki de milyonlarca talebeleri yetişti. Artık bu yolda, hizmet-i imaniyede onlar devam edeceklerdir. Ve benim maddî ve mânevî herşeyden ferağat mesleğimden ayrılmayacaklardır. Yalnız ve yalnız Allah rızası için çalışacaklardır. ” [9]

Darbelerin açtığı yaraları nasıl değerlendiriyorsunuz?

1978 yıllarında İmam-Hatiblik görevine başlamış,1980 Ekimine kadar devam etmiştim.

İhtilal olduğunda Cuma namazını kıldırmış beş kilometrelik merkeze bağlı Pirin köyünden eve yayan geldiğimde şehirde ihtilalin olduğunu duymuştum.

-Eve geldiğimde bir olay yaşandığını öğrendim.Meğer evimizi basan jandarmalar sandığın üzerindeki bavulda bulunan Risale-i Nur eserlerini babama sorarak;Bunlar kimin,diye sormuşlar.

Babam da,’Benim,ben okuyorum’demiş.

Onlarda bir babama bir o kitaba bakıp ve kafalarını sallayarak çekip gitmişler.

Babam o dönemler okumazdı fakat böyle bir fedakârlık yaparak sahip çıkmıştı.

-İhtilalden önce 163.madde yüzünden,ihtilalden sonra askeri baskıdan dolayı hizmette bir aksama olmadan,dersler ihtiyat içerisinde hep devam etti.

Bir azim,gayret ve keyfiyet vardı.

-Darbeler asla tasvib edilemez..Darbeler ehli imanın ve hizmetin önünde bahçeye dökülen gübre olmuştur.Bu gübrelerin fazla olduğu yerlerde bazıları yanmış ancak hizmetin gürleşmesini durduramamıştır.

-Darbeler İttihat ve Terakkiden beri devam eden gizli dinsiz bir komitelerin ürünüdür…Zaten üstadın mücadelesi de hep bunlarla olmuştur.

Ölsün diye sürgüne gönderdikleri Barla ehli imanın bir mektebi haline gelmedi mi?

-'Beşer zulmeder,kader adalet eder'-sırrınca,darbelerin zulmü arkasında kaderin bazı adaletli uygulamaları olmuştur.

1970 lerin kominizm tehdidi gitmiş,yerini sefahet tehdidi almıştır.

-Darbelerin topluma bir darbe ve her kesimi az da olsa etkilendi ve toplumun geleceğine ipotek koymakla beraber,Nur talebelerinin hizmetlerine bir tevakkuf ve durgunluk oluşturamamış,hızla ve artarak hizmet devam etmiş,engel olamamıştır.Adeta bir budama etkisi yapmıştır..Daha gür çıkmasını sağlamıştır.

Bunun bir sebebi ise; Bağdat'ta çıkan ed-Difa gazetesinin muharriri İsa Abdülkadir'in-in yazmış olduğu makalesinde [10] Mısırdaki İhvan-ı Müslimin ile Türkiye-deki Nur

talebelerinin mukayesesini ve farkını geniş ve isabetli tesbitleriyle beraber,en önemlisi ve de darbelerin şiddetli etki etmemesinin sebebi de şudur ki;

Merhum Seyyid Kutup Mısırda İslâmı yerleştirmek amacıyla Kral Faruk-a karşı Abdunnasır-la ittifak edip,onu yıkmayı ve devleti yukarıdan ele geçirdikten sonra İslâmı orada yaşayıp yaşatmayı hedeflemişti.

Kral Faruk devrildi ancak başa geçen yürütmüş olduğu nifak hareketleri ile o da kendi hesabını yapmış ve başa geldiğinde kırk bin ihvanı müslimine kıymıştır.

Bütün İslâm ülkelerinde Avrupalıların desteğiyle uygulanan sistem,Tepeden inmeci ve darbeyle devleti ele geçirme formülüdür.

Menfi olanlar köksüz de olsa bunu başarmış,topluma kaos ve her türlü maddi-manevi sıkıntılar getirmiştir.

Müsbet olan Seyyid Kutub'un çıkışı ise başarısızlıkla sonuçlandığı gibi,kırk bin yetişmiş ve değerli insanın idam edilmesine sebeb olmuştur.

Bediüzzaman ve hizmeti ise aşağıdan yukarıya yani toplumdan devlete doğru bir çıkış hizmeti benimsemiş,evvela insanların iman yönünde mükemmelleşmesini sağlayıp, toplumu manevi seviyeye çıkararak köklü bir hizmet yolu takip etmiştir.

Tıpkı âyette belirtildiği gibi:" Görmedin mi, Allah güzel bir sözü nasıl misal getirdi? (Güzel bir söz), kökü sağlam, dalları göğe yükselen bir ağaç gibidir."
[11]

Bundandır ki halkı arkasına alan ve halka yönelik hizmetler köklü hizmetler olup, şiddetli fırtınalar yapraklarını dökse dahi kökünün toprağa sarılarak yayılmasına neden olur.

Aynen öyle de olmuştur.Bu gün tüm dünya dillerine çevrilmiş,bazı üniversitelerde eserler ders kitabı olarak okunmakta,hızla kökden dallara doğru yayılmaktadır.

Said Nursi hazretlerinin toplumun birlik ve kardeşliğinde oluşturduğu önemli hizmetler nelerdir?Bu yolda neler yapmış,neler kazandırmıştır?

"Sen mesleğini ve efkârını hak bildiğin vakit, "Mesleğim haktır veya daha güzeldir" demeye hakkın var. Fakat "Yalnız hak benim mesleğimdir" demeye hakkın yoktur."
[12]

Hakikatı gereği,herkesin kendi mesleğinin muhabbetiyle hareket etmiş,başkasının mesleğine ilişmemeyi meslek edinmiştir.

Zira aksinin açtığı yara hiçbir zaman unutulmuyor.Şöyle ki:

-Benim kendisini sevdiğim,kendisinin de beni sevdiği ehli tarik bir büyüğüm;bir gün ben gece on ikiden sonra karanlıkta eve gelirken bir çukura düşmüş,dizim taşa değerek birkaç gün evde yatmak mecburiyetinde kalmıştım.

Beni görmeyen o büyüğümüz,beni babamdan sorup durumu öğrenince şöyle tepki göstermiş;

-Oh iyi olmuş,oraya neden gidiyor-diye meslek taassubuyla hareket etmişti.Düşman olmadım ama ona olan sevgim eskisi gibi olmamıştı.

-Üstad bu asrın en büyük hastalığı olup,İslâm dünyasını parçalayan ve Avrupadan içimize giren,seretan,kanser etkisi yapan ırkçılığı yazdığı uhuvvet risalesi,muhabbet ve tesanüd

düsturlarıyla,ehli imanı birbirine bağlayan esas ve ortak bağlarını öne çıkararak;'Bizler muhabbet fedaileriyiz,husumete vaktimiz yok'diyerek,ırkçılık birliği yerine iman birliğini öne çıkarmıştır.

Gençlere ve gelecek nesillere bu konuda nasıl bir mesaj verirsiniz?

Gençler hizmetin bel kemiğini oluşturmaktadırlar.

Gençler fâni gençliklerini bâkiye,en verimli dönemlerini verimli hale,hislerini akıl ve mantığa çevirmek istiyorlarsa ki,her akıl sahibinin birinci isteği şudur-Risale-i Nuru okusunlar.Bu onların akıllarına istikamet,kalblerine nur olur.

"Vicdanın ziyası, ulûm-u dîniyedir. Aklın nuru, fünun-u medeniyedir. İkisinin imtizacıyla hakikat tecellî eder. O iki cenah ile talebenin himmeti pervaz eder. İftirak ettikleri vakit, birincisinde taassup, ikincisinde hile, şüphe tevellüd eder." [13]

Hiç rüyanızda Rasulullah ve Üstadı gördünüz mü?Nasıl?

Yıl 1985.İlâhiyattan yeni mezun olmuş,bir yandan talebelerin başında kalırken diğer yandan da öğretmen olmayı düşünüp tayinlerin açılma anını beklemekteyim.

Bu arada mesleğim gereği Arapça El-Lü'lü-ü vel Mercan adlı hadis kitabını kendi kendime okuyup takib etmekteydim.

Şefaat bahsine gelmiş ve de çok etkilenmiştim.Her mü'min için arzu edilecek ve istenilecek bir şeydi şefaat.

O gece rüyamda bir kamyonetin arka sağ tekerinin çamura batmış olduğunu gördüm.

Kamyonetin arkasına geçerek onu o çamurdan kurtarmak üzere büyük bir gayretle omuz verip çıkarmaya çalışıyordum.Bu arada sanki bir şeyler bekler gibi şöför mahallinin yan tarafına doğru bakıyordum.

Birden sağ taraf pencereden bir baş bana doğru çevrildi ve mütebessim bir eda ile gülümsemeye başladı.

Bu Rasulullah efendimizdi.

Sanki manevi bir bağlantı ve hat kurulmuş,gündüzdeki şefaat isteğimi tatmin etmek için;

-Ne istersin evladım,dedi.

Ben de hazırmışım ve bekliyormuşum gibi gayrı ihtiyari;

-Şefaat,dedim.

-Evet-manasında başını sallayıp,tebessümüne devam etti.

Ben de uyanmıştım.

O söz ve o göz hala canlılığını,tazeliğini,bal gibi akıcılığını her hatırlayışımda devam ettiriyor.

Her şeyi silip eskiten zaman,O'nu silemedii ve de eskitemedi.

****

Üstadla ilgili rüyaya gelince;

Rüyamda bir binanın en üst teras katında oturuyordum.Tek başıma idim.Düşünceler içindeydim.

Birden odada tek başıma iken Üstad hazretleri hızla nereden geldiğini bilmeden birden içeriye girdi.Ben de benimle müsafaha eder düşüncesiyle ayağa kalktım.Odada tek başıma idim.

Böyle iken Abdurrahman Aras hocam birden baktım ki yanımda hazır.Üstad onunla müsafaha etti.Ancak belliydi ki çok acele bir işi vardı.

Bana dönerek;-seninle görüşeceğim-diyerek müsafaha etmeden oradan birden ayrıldı, daha doğrusu kayboldu.

Ben bir yandan şaşkınlık bir yandan da bekleyiş içerisinde bu olaya bir mana vermeye çalıştım.

Hala da gelmesini bekliyorum.Çünkü o geleceğim dediyse,her ne pahasına olursa olsun mutlaka gelecektir.

Ancak nasıl gelecektir ve ne için gelecektir,onları gelince veya işaret olunca öğreneceğim...İnşaallah…

MEHMET ÖZÇELİK

---

[1] Lemalar | On Üçüncü Lem´a | 92

[2] **Emirdağ Lâhikası | Umum Nur Talebelerine Üstad Be | 455** .

[3] **Lemalar | Yirmi Dördüncü Lem´a | 201.**

[4] Tarihçe-i Hayat | İkinci Kısım : Barla Hayatı | 156.

[5] **Kastamonu Lâhikası | Birden İhtar Edilen Bir Mesele | 61**

[6] Mektubat | On İkinci Mektup | 46

[7] **Sözler | Yirminci Söz | 241-Haşiye: Ebû Cehil-i Lâin ile Ebû Bekir-i Sıddîk, müsâvi görünecek; sırr-ı teklif zâyi olacak.**

[8] **Şualar | On Dördüncü Şuâ | 427**

[9] **Emirdağ Lâhikası | Konuşan Yalnız Hakikattir | 317.**

[10] **Emirdağ Lâhikası | 1/390.**

[11] **İbrahim.24.**

[12] **Mektubat | Yirmi İkinci Mektup | 256.**

[13] **Münazarat | İfâde-i Merâm ve Uzunca Bir Mâzeret | 127**